

stavne popijevke i šansone (Spasitelju dobri Isukrste, Glori-glori aleluja...), no program je bio tako bogat i raznovrstan da su i ti jednostavniji ljudi ipak osjetili i doživjeli ljepotu glazbe. Gounodova i Schubertova *Ave Maria* je došla kao olakšanje. U pojedine skladbe pokušavali su prisutne uvesti, u Razkriju župnik, a u Sv. Martinu kapelan.

Bilo bi dobro, da se poslije izvedbe pojedinih stvari, osobito onih meditativnog karaktera (Larga za violinu i orgulje, spjeva Gospodin je pastir moj...) učini mala stanka, da sama stvar još odjekne u duši i da se još jače doživi i registrira.

Izvedene su bile i dvije »*Ave Maria*« kompozicije prof. Vinka Glasnovića. Tu su prisutni mogli čuti kako isti tekst može biti različito komponiran: jednom osjećajno, nježno, molitveno, a drugi put dramatično, grubo, vapijuće.

Prisutni su bili zadvljeni punim tenorom pjevaca, osobito su snažno zvučale visoke note i raspjevanom violinom gudača, kao da je govorila.

Izvođači su sami izjavili da im je trud naplaćen, ako su prisutni preko izvedenih kompozicija barem malo doživjeli Božju ljepotu i osjetili da »U Božjoj ruci sav je svijet i jaki hrast i mali cvijet (Weber: *Srijelac Vilenjak*).«

Poželjno bi bilo da se i po drugim crkvama, i seoskim, omogući vjernicima da nešto takva dožive. Mogućnost postoji.

Stjepan SLAVIČEK

DUBROVNIK: KATEDRALNI MADRIGALISTI

»Oko 7. srpnja sastala se »naša klapa«: Ana, Mervis, Nevio, Marija, Ives, Nada i Vijeko u želji spajanja korisnog s ugodnim. Naime, naš stari katedralni zbor, koji djeluje preko pedeset godina, trebalo bi pomladiti. I ne samo to! Želja nam je lijepe i kvalitetno muziciranje. Bogu na čast i slavu! Pravo i iskreno prijateljstvo, duhovni rast i razvijati se da nam konačni cilj ne bude bogatstvo i sjaj ovog svijeta, već neprolaznost i veličina »Onoga«, nama kadakad dalekog a ipak veoma bliskog, jer smo dio Njega!«

S velikom nadom i ambicijama odlučili smo pjevati u 18 sati svake nedjelje u Katedrali, sa željom da oživimo našu dubrovačku ljepoticu, da okupimo što veći broj mlađih pjevača i pjevačica i da s vremenom reprezentiramo izabrane programe.

Neka nam pomogne sv. Vlaho i dobra volja!

Umjetnički voda M. Cetinić i članovi

S ovim mislima i željama krenulo je osnivanje zbora »Katedralnih madrigalista« u Dubrovniku pred pet godina. Od desetak članova zbora danas ih ima oko trideset. Muški nadareni pojedinci zajedno sa prof. Margitom Cetinić odlučili su se da repertoar bude muziciranje lijeprih i rado slušanih crkvenih melodija poznatih skladateljskih imena kao: Vivaldi, Händel, Bach, Mozart, Gallus, A. Scarlatti, Dvořák, Cherubini, Jelić, Kunić, Lisinski, Dugan, Kokot, Klobočar, Cetinić, itd. Dalje se ne bi moglo nabrajati koliko su toga ovi mladi postigli za samo pet godina. O tome svjedoče nastupi u dubrovačkim crkvama, od kojih Katedrala pripada njima, tj. crkva sv. Vlaha (zbog sanacionih radova). Veći blagdani kao sv. Cecijila, sv. Vlaho, Korizma, Božić, Bezgrešno začeće i proslava Gospe fatimske na otoku Gospe od milosti, ne mogu proći bez njihovih prigodnih pjesama. Sudjelovanje na Euharistijskom slavlju u Vepricu, Mostaru, Mljetu i Rimu u Svetoj godini otkupljenja te susret sa svetim Ocem duboko su ostali u srcima ovih mlađih pjevača, čije pjesme odišu toplinom i kršćanskim duhom.

Potragodišnjica osnivanja Katedralnih madrigalista proslavljena je radno uz brojne koncerte.

Kao svakog 13. srpnja tako i ovog okupili su se štovatelji Gospe od milosti na istoimenom otočiću u Tivatskom zaljevu, da svojim prisustvom iskažu zahvalnost i vjernost zajedničkoj majci i Pomoćnici sviju onih koji se njoj utječu. Ovom slavlju pridružili su se i Katedralni madrigalisti. Preko sv. euharistije izveli su skladbe Beethovena, Sadowskog, Cetinić. Po završetku mise procesija je krenula sa Gospinim kipom oko otoka uz Lurdsku pjesmu koja je odjekivala Gospinom oazom. Tradicionalnim prolaskom ispod Gospina kipa započeo je duhovni koncert. Program je pružio niz kompozicija koje su stvorile jednu paletu Gospinih atributa i na taj način zaokružili jedinstveno slavlje. Na programu su bile kompozicije: A. Viadana: *Exultate Justi*

Tekst: don M. Talaić, glazba: M. Cetinić: *Mariji pomoćnici*

Nepoz. aut. iz 17. st.: *Zdravo zvijezdo mora*

I. Trišler: *Zdravo Marijo*

I. Kokot: *Kraljice nebeska*

I. Kokot: *Ave Maria*

x x x: *Marijo, o Marijo*

I. Kokot prema glagolj. antifoni sa Krka: *Zdrastvuj carice nebeska*

Posljednje stihove pjesme K. Magdića »Sidi k nama«: *Sidi k nama majko naša u svom liku nosiš spas, luč nam budi u tom miraku, vječna majko sviju nas...* slušaoci su pozdravili oduševljenjem i željom da ih uskoro ponovo čuju, jer s molitvom i pjesmom treba koračati stazama života.

Dubrovački
katedralni
madrigalisti

Nastup kojim su se ponovo predstavili Katedralni madrigalisti bio je na Veliku Gospu u crkvi Sv. Vlaha u Dubrovniku. Sv. misu koju je predvodio generalni vikar don Mirko Talačić uzveličale su skladbe posvećene Gospo. Nakon mise slijedio je duhovni koncert koji se već četvrtu godinu održavao zaslugom ovih vrijednih pjevača. Koncert se sastojao iz niza molitvi, zaziva i zahvala Gospo u pjevanju i čitanju stihova. Nai-m, don Mirko je dopunio duhovno pjevanje mislima iz svojih zbirk pjesama Majci Božjoj, tako da je ovaj zaista predivni koncert više bio nesvakidašnji način meditacije o Mariji, u kojoj su se redale pjesme:

A. Vidaković: *Mario, o Mario*

I. Kokot: *Ave Maria*

J. Fabre: *Ave Maria*, solistica: Dubravka Dabelić

I. Kokot: *Zdrastvuj carice*

E. Burkhardt: *Exultavit*

L. Županović: *Sibenska molitva*, solist: don Vlado Pu-
ce

Slijedeći nastup održali su 31. kolovoza u okviru ovogodišnje proslave 750-god. prisutnosti Male braće u Dubrovniku u franjevačkoj crkvi. Otac gvardijan fra Mario Šikić pozdravio je sve prisutne te objasnio da je »madrigal« nekad označavao ljubavnu pjesmu, ali da ne treba isključiti ljubav prema Bogu, Kristu i Gospo. Zato je dodao: »Tek čista ljubav je prava ljubav, stoga ljubav kojom se duše međusobno ljube je ljubav dostoјna čovjeka. Neka nam dakle i ovaj koncert bude doživljaj čiste, duhovne ljubavi ove mlađeži prema Bogu, Kristu i Crkvi. Neka nas uče ljubiti i glazbu, tu čudesnu moć čovjekovu...«

Na ove divne riječi nadovezao se koncert:

M. Haller: *Tu es Petrus*

J. Kuničić: *Ave Maria*

A. Klobučar: *Molitva Gospo*

A. Scarlatti: *Exultate Deo*

Drugi dio koncerta pružio je odlično izvedeni *Mag-nificat*, A. Vivaldija, za soliste, zbor i orkestar. Svoje solo brojeve izvanredno su otpjevale Dubravka Dabe-lić i Franica Kokić.

Nagrada za neizrecivu harmoniju bila je: buran pljesak.

Na kraju, poželimo Katedralnim madrigalistima da nastave muzicirati »Bogu na čast i slavu« kako su i krenuli. Pomognimo im da nam prenesu »nutarnju ljepotu maštice, duha i vjere što su je glazbenici, čija djela oživljavaju iz mrtvih nota, ostavili da budu oživljena i doživljena.«

Lucija FRANIC

RAD COLLEGIUM PRO MUSICA SACRA U ŠKOLSKOJ GODINI 1984/85. I EVROPSKOJ GODINI GLAZBE

Djelatnost CPMS-a u ovoj godini obilježena je manjim brojem nastupa, ali su zato nastupi već obujmom i značenjem. Collegium se, naime, u ovoj godini pridružuje proslavi Evropske godine glazbe i slavnim godišnjicama J. S. Bacha, G. F. Händela i Ivana Mar-ka Lukačića.

CPMS je radom počeo nešto kasnije, početkom 10. mjeseca, jer je u kolovozu sudjelovalo na otvorenju NEK-a sa svečanom Večernjom i Bdjenjem »Skazanje o 13 stoljeća Crkve u Hrvata« i na samom kongresu u Mariji Bistrici. Bio je to veliki zadatak koji je tražio izvanredno mnogo posla i zalaganja. U njemu su sudjelovali: zbor, solisti i orkestar s instrumentalnim solistima. Početkom ove školske godine Collegium je sudjelovalo i u reprizi »Skazanja« u Crkvi sv. Križa u Sigetu. Sto se glazbenog dijela tiče, na reprizi nije bilo nikakvih promjena, samo su neki

zvučni efekti bili bolje riješeni, ali je zato sakralnih pokreta bilo mnogo više nego na prvoj izvedbi. Početak nove godine označavaju u Collegium-u audicije i rad s novim članovima koji donose uvijek mnogo radošć i svježine u zbor, ali zahtijevaju i dodatni rad i napor. Odmah poslije nastupa u Sigetu počelo se uvježbavanjem božićnog programa koji je ove godine bio sastavljen od standardnih djela koja Collegium izvodi već godinama uvijek vrlo uspješno i koja se uvijek dobro primaju. To su obrade narodnih božićnih pjesama i solističke arije iz velikih oratorija Bacha i Händela. Prvi nastup u adventsko-božićnom programu bio je u katedrali 23. 12. 1984., a zatim slijede božićni nastupi u kapeli ss. »Naše Gospe« u Primorskoj 20., nastupi u bolničkim kapelama na Rebru i u Vinogradarskoj ulici, i već tradicionalni nastup u bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj ulici na Bogo-avljanje. Nakon božićnih nastupa Collegium je počeo intenzivnim radom na uvježbavanju programa koji će izvesti u dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda u okviru Evropske godine glazbe i povodom Bachove i Lučićeve godišnjice. Pripreme za koncert bile su vrlo temeljite, od rada sa solistima do studiranja djeta i vježbi izgovaranja njemačkog teksta. U njima je sudjelovalo cijeli ansambl zalažući se do maksimuma, a koncert je omogućila materijalna pomoć Collegijevih dobroćinitelja i prijatelja. 11. 4. o. g. u prepunoj dvorani i uz burni pljesak brojne i vjerne publice Collegium je sa svojim prijateljima proslavio Uskrs. U prvom dijelu programa bili su izvedeni moteti iz zbirke *Sacrae cantiones*. Mali ženski zbor — Schola cantorum izveo je motete *Cantate Domino, Ex ore infantum in Orantibus in loco isto*; dva moteta izvedena su sa solistima *Nos autem gloriari s basom*, a *Responde, Virgo* s mezzosopranom. Motet *Domine, puer meus* izvela je sopranistica solo, a *Quam pulchra es* cijeli zbor sa solistima. Na kraju prvog dijela je cijeli zbor izveo motet *Panis angelicus*. U drugom dijelu programa je zbor sa solistima i orkestrom izveo *Prvu kantatu* iz Bachovog *Božićnog oratorija* i tri točke iz *Uskrsnog oratorija*. Sudjelovali su solisti: Darija Hreljanović, sopran, s. Cecilia Pleša, mezzo-sopran, Želimir Puškarić, tenor i basi: Josip Lešaja i Matija Rajčić. Za taj nastup Collegium je dobio i odličnu stručnu kritiku. Na II. programu Radio-Zagreba u emisiji »7 dana muzike« 13. 4. o. g. o koncertu je govorila kritičarka Sanja Raca te između ostalog navela i ovo: »Relativna anonimnost mješovitog zabora Collegium pro musica sacra ni u kojem slučaju ne podrazumijeva takvu izvedbu. Vrlo mladi zbor, na čelu s dirigenticom Imakulatom Malinku, predstavio se kao solidan interpret Lukačićevih moteta i odolomaka iz Bachovih oratorija... Iako sami imaju vrlo dobru solisticu, mezzosopranisticu Ceciliiju Plešu, kao gost je nastupila Darija Hreljanović... Zbor je nastojao što više razotkriti tipične Lukačićeve barokne kontraste, na koje je naoko lako reagirati, ali koji ipak traže majstorsko vođenje... Mješoviti zbor dje-lovalo je vrlo uvjerljivo, glasovi su prirodni, s nešto slabijim visinama kod soprana i ponekim grlenim tonom kod tenora. No, uvezhi u cjelini ovaj koncert, uključivši tu i vrlo korektnog Bacha koji je sigurno bio bolji od nekih razvikanih produkcija, možemo reći da mladi glazbenici iz ansambla CPMS imaju vrlo dobre osnove i za mnogo ambicioznije poduhvate.« Svoj osvrt kritičarka je ilustrirala tonskom snimkom Lukačićeva moteta *Quam pulchra es* s koncerta.

Drugi dan nakon svečanog koncerta CPMS je pjevao na misi povodom prve godišnjice smrti svog duogodišnjeg člana i suočnivača Željka Petrača u Crkvi sv. Blaža.

U ponešto skraćenom obujmu ponovio je Collegium svoj nastup na koncertu u korist Lige za borbu protiv raka u zagrebačkoj katedrali 1. 6. o. g. S ligom